

Dosar nr. 1631/98/2009

ROMAN IA

TRIBUNALUL IALOMITA

SENTINTA CIVILA NR. 840 /F

Sedinta publica din data de 22 aprilie 2010

Tribunalul constituie din :

PRESEDINTE - IONELA TUDOR

GREFIER - ANGELICA TOMA

Pe rol pronuntarea in cauza de contencios administrativ si fiscal privind pe reclamanta SC "KENDO COM" SRL MANASIA in contradictoriu cu parata D.G.F.P. IALOMITA

-ACTIVITATEA DE INSPECTIE FISCALA, avand ca obiect anulare act admini strati v.'

Dezbaterile au avut loc in sedinta publica din data de 15 aprilie 2010 si au fost consemnate in incheierea de sedinta din aceeasi zi, afiata Ja dosarul cauzei si care face parte integranta din prezena, cand instanta, avand nevoie de timp pentru a delibera in cauza, a amanat pronuntarea la data de 22 aprilie 2010.

Dupa deliberare,

TRIBUNALUL

Prin cererea inregistrata la aceasta instanta sub nr. 725/98/2008, reclamanta SC „KENDO COM" SRL, cu sediul in localitatea Manasia, judetul Ialomița si domiciliul conventional in Urziceni, str. Regele Ferdinand, nr. 22 , judetul Ialomița, in contradictoriu cu Ministerul Economiei si Finantelor si DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE

IALOMITA, cu sediul in municipiul Slobozia, str. Matei Basarab, nr. 14, judetul Ialomița, a solicitat anularea deciziei de impunere nr. 403438 din 27.11.2007 a raportului de inspectie fiscala precum si a deciziei de instituire a masurilor asiguratorii emise de parata D.G.F.P.

Ialomița precum și constatarea inexistentei vreunui debit catre bugetul de stat apartinand firmei reclamante si suspendarea executarii actului fiscal de impunere, in temeiul prevederilor art. 15 din legea nr. 554/2004.

In motivarea cererii, reclamanta arata ca impotriva deciziei de impunere nr. 403438 din 27.11.2007, privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite prin raportul de inspectie fiscala nr. 403438 din 26.11.2007 si a deciziei de instituire a masurilor asiguratorii nr. 403438 din 26.11.2007 a depus contestatie, in temeiul prevederilor art. 205-209 din OG nr. 92/2003, privind Codul de procedura fiscala, inregistrata sub nr. 100414 din 12.01.2008 la Directia Generala a Finantelor Publice Ialomița.

Prin decizia nr. 45 din 01.02.2008 a Biroului de solutionare contestatii din cadrul parantei DGFP Ialomița contestatia a fost respinsa in totalitate.

Prin aceste acte contestate au fost stabilite obligatiile fiscale suplimentare dupa cum urmeaza: impozit profit - stabilit suplimentar 7094 RON, majorari de intarziere 3061 RON, TVA stabilit suplimentar - 11975 RON, majorari de intarziere 3672 RON, in suma totala de 28502 RON.

Pentru a stabili aceasta suma prin raportul de inspectie fiscala s-a retinut ca reclamanta a efectuat cheltuieli nejustificate cu combustibilul auto in suma de 5928 lei, aceste cheltuieli, in opinia organului fiscal fiind nedeductibile deoarece transporturile auto respective nu s-ar fi efectuat in scopul realizarii de venituri impozabile.

Prin acelasi raport organul de inspectie fiscala a mai retinut cheltuieli nejustificate de 6927 lei reprezentand materiale de constructii (ciment var, sort, nisip) folosite la betonarea unei platforme pentru care firma nu detine autorizatie de constructie, certificat de urbanism si proces verbal de receptie a lucrarii

1In același an societatea a cheltuit nejustificat suma de 840 lei pentru achizitionarea de cataloage cu instructiuni privind productia de elemente de tamplarie metalica activitate pentru care firma a fost autorizata mai tarziu.

De asemenea tot in anul 2005 s-au cheltuit 4101 lei pentru achizitionarea unei unitati de

prelucrare numerica, inregistrata gresit pe cheltuieli in loc de mijloc fix amortizabil. In anul 2006 , a mai constatat organul de inspectie fiscală, ca reciamanta a cheltuit suma de 8651 lei pentru alimentarea cu carburant a mijloacelor sale de transport auto.

Tot in anul 2006 ar mai fi cheltuit și suma de 14800 lei pentru procurarea de materiale de constructie necesare amenajarii platformei betonate și surna de 12358 lei pentru procurarea unui aparat de sudura, polizor a unei truse de scule, unui compresor, unor burghie, și a unei menghine, toate destinate inceperei noului activitati de tamplarie metalica, pentru care firma ar fi fost autorizata ranii tarziu.

Raportat la aceste cheltuieli nedeductibile, enumerate mai sus, organul de inspectie fiscală a calculat TVA suplimentar in suma de 11975 lei precum și majorari de intarziere aferente, in suma de 6372 lei. In acelasi mod s-au aplicat majorari de intarziere in suma de 3061 lei aferente impozitului pe profit, recalculat de catre organul fiscal prin eliminarea cheltuielilor pe care acesta le-a considerat ca fiind nejustificate.

In aprecierea reclamantei decizia de solutionare a contestatiei a fost emisa cu incalcarea prevederilor art. 211 alin. 1 din Codul de procedura fiscală in sensul ca aceasta nu prezinta nici un fel de considerente si transcrie identic pasaje din raportul de inspectie fiscală reproducand astfel motivele de fapt și de drept enuntate de catre organul constatator.

Pe fondul cauzei reciamanta apreciaza ca decizia de solutionare a contestatiei este nelegala deoarece toate cheltuielile constataate de organul de inspectie fiscală au fost efectuate cu respectarea dispozitiilor legale in materie si nu au avut drept consecinte diminuarea veniturilor impozabile asa cum in mod gresit a retinut organul de solutionare a contestatiei.

Cererea este legal timbrata .

In termen a depus intampinare parata D.G.F.P. lalomita, in nume propriu si pentru activitatea de inspectie fiscală lalomita in calitate de organ constatator precum si pentru Ministerul Economiei si Finantelor prin care a solicitat respingerea cererii formulate de reciamanta ca neintemeiata si mentinerea actelor administrative fiscale contestate in ceea ce priveste cererea de suspendare a executarii actului fiscal de impunere, invoca dispozitiile art. 215 alin. 1 Cod procedura fiscală conform caruia introducerea contestatiei pe calea administrativa de atac nu suspens executarea actului administrativ fiscal.

Simplu fapt ca reciamanta a formulat contestatie impotriva deciziilor de impunere nu reprezinta indeplinirea niciunei din cele doua conditii stipulate expres de art. 14 din Legea 554/2004.

Fata de aceste considerente si avand in vedere ca practica și doctrina judiciara sunt in sensul ca prin cazuri bine justificate a admiterii cererii de suspendare se intlege acea situatie care apare de la prima vedere ca fiind temehiica si care creeaza de la inceput o indoiala puternica asupra legalitatii actului administrativ contestat, solicita respingerea cererii de suspendarea executarii formulate de reciamanta.

Prin sentinta civila nr. 438/F/1 4.08.2008 Tribunalul lalomita a admis, ca fiind intemeiata, cererea de suspendare formulata de reclamant SC KENDO COM SRL Manasia si a dispus suspendarea executarii deciziei de impunere nr. 403438/27.11.2007 pana la ramanerea definitiva si irevocabila a hotararii. Totodata, a admis, ca fiind intemeiata, cererea formulata de reciamanta si a dispus anul area Deciziei de impunere nr. 403438/27.11.2007 si a Raportului de Inspectie Fiscală precum si a deciziei de instituire a masurilor asiguratorii, emise de catre aceias.i organ fiscal.

Prin decizia civila nr. 56/12.01.2010 Curtea de Apel Bucuresti a admis recursul formulat de parata și a casat sentinta sus aratata cu trimitera cauzei spre rejudicare aceleiasi instante.

Cauza a fost remregistrata pe rolul acestui tribunal sub nr. 1631/98/2009 la data de 10.06.2009. Prin incheierea din data de 16.07.2009 tribunalul a respins cererea de suspendare a executarii deciziei de impunere nr. 403438/27.11.2007 emisa de parata D.G.F.P. lalomita, a admis exceptia lipsei calitatii procesuale pasive a paratului Ministerul Economiei și Finantelor si a disjuns capatul de cerere privind anularea deciziei de instituire a masurilor asiguratorii

emisa de Activitatea de Inspectie Fisicala.

La tennenu] de judecata din data de 15.04.2010 reclamanta si-a precizat cererea in sensul ca solicita si anularea deciziei nr. 45/01.02.2008 emisa de parata.

Tribunalul, analizand actele si lucrarile dosarului, fata de capatul de cerere privind anularea deciziei nr. 45/01.02.2008, deciziei de impunere'nr. 403438 din 27.11.2007 a raportului de inspectie fiscal, emise de parata constata urmatoarele:

Prin raportul de inspectie fiscal, nr. 438 din 26.11.2007, organul de inspectie fiscal a constatat obligatii fiscale suplimentare in sarcina reclamantei in quantum de 28502 RON constand in impozit profit stabilit suplimentar cu majorarile aferente si TVA stabilit supliraentar cu majorarile aferente ca unnare a efectuarii de cheltuieli nejustificate si care au fost inregistrate in contabilitate la capitolul cheltuieli deductibile.

In unna acestor constatari parata a emis decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscală nr. 403438 din 27.11.2007 printr care a stabilit impozit pe profit suplimentar in sum! de 7.094 lei cu majorarile de intarziere aferente in suma de 3.061 lei, precum și T.V.A. suplimentar in suma de 11.975 lei si majorari aferente in suma de 6.372 lei.

In urma contestatiei formulata impotriva deciziei de impunere, parata a emis decizia nr. 45/01.02.2008 prin care a respins aceasta contestatie.

Tribunalul constata ca neinfelegerea intre parti se circumscrie urmatoarelor probleme legate de neacceptarea ca fiind deductibile de catre parata:

- cheltuielile cu combustibilul in anii 2005 si 2006 in suma totala de 14.579 lei;
- cheltuieli cu materiale de constructii in anii 2005 si 2006 suma totala de 21.772 lei;
- cheltuieli de natura obiectelor de inventar in suma de 13.198 lei;
- cheltuieli cu inregistrarea mijlocului fix in suma de 4.10 lei.

Tribunalul a admis reclamantei proba cu expertiza contabila fiind numit de catre instanta expert contabil Dragomil Mihai) si expert parte Raducanu Ion.

Cei doi experti au intelese sa redacteze doua rapoarte de expertiza diferite, ambele avizate de Corpul Expertilor Contabili si contabililor Autorizati. ajungand la concluzii opuse, in sensul ca expertul desemnat de instanta a stabilit ca din totalul sumelor retinute de organul fiscal ca fiind nedeductibile de 53.650 lei este deductibila suma de 24.326 lei.

Prin adresa nr. 3067/24.11.2009 C.E.C.C.A.R. lalomita a aratat ca dintr-o eroare regretabila au fost avizate favorabil cele doua rapoarte de expertiza, aratandu-se ca raportul de expertiza efectuat de expertul parte se dorea a fi opinia separata a acestuia din cadrul unicului raport de expertiza contabila ce trebuia intocmit.

Pentru aceste considerente, tribunalul a dispus efectuarea unei noi expertize contabile de catre expertul Moldoveanu Dumitru.

Ultimul expert contabil a avut o opinie diferita si decat ceilalti doi experti, considerand ca sunt deductibile toate cheltuielile in discutie mai putin suma de 840 lei reprezentand procurari de cataloage.

Tribunaiul apreciaza eel de-al treilea raport de expertiza ca fiind eel ce respecta dispozitiile legale aplicabile in cauza, interpretarea nonnelor legale fiind una corecta, motiv pentm care omologheaza acest raport de expertiza.

Cu privire la retinerea organului fiscal privind consumul de carburanti, tribunalul, refine ca potrivit prevederilor art. 21 alin. 4 Jit. f din iegea nr. 571/2003 privind codul fiscal, sunt cheltuielii nedeductibile numai aceleia mregisterate in contabilitate care nu au la baza un document justificativ, on atat din raportul de inspectie fiscală si cele trei rapoarte de expertiza rezulta ca reclamanta a achizitionat si a inregistrat in contabilitate combustibilul pe baza de documente justificative.

Astfel, achizitionarea carburantilor se justifica cu bonuri fiscale conform O.G. nr. 28/1999, care sunt stampilate si au inscrise denumirea cumparatorului și numarul de

Înmatricularea autovehiculului, aceste cheltuieli neavând deductibilitate limitată, potrivit art. 21 alin. 3 din Legea nr. 571/2003.

Cheltuielile cu combustibil rezultă din folosirea a două autoturisme, unul de transport marfă și altul folosit de administratorul societății. Aceste cheltuieli nu au fost acceptate de parată ca cheltuieli deductibile considerându-se că nu sunt efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

În respectarea dispozițiilor art. 13 și art. 70 din Legea nr. 31/1990, precum și art. 21 alin. 3 lit. n din Legea nr. 571/2003 (în vigoare în perioada vizată de analiza noastră) administratorii pot face toate operațiunile cerute pentru aducerea la împlinirea obiectivului de activitate al societății, printre care și acele privind funcționarea, menținerea și reparatiile aferente autoturismelor folosite de unul dintre aceștia.

Din interpretarea acestor texte de lege se constată că legiuitorul nu a intenționat să justifice fiecare operațiune pe care o face pentru aducerea la împlinirea obiectului de activitate în care folosește autoturismul și nici nu limitează cheltuielile aferente acestui mijloc de transport.

Or, în aceste condiții parată nu a putut să justifice motivele concrete pentru care aceste cheltuieli nu pot fi deduse, cu atât mai mult cu cat expertul contabil a stabilit un consum mediu pe luna de benzina pentru fiecare din cele două autovehicule sub limitele normale.

Hi ceea ce privește cheltuielile reprezentând materialele de construcție folosite pentru betonarea unei platforme tribunalul constată că în mod gresit organul de control le-a incadrat ca fiind nedeductibile deoarece lucrarea s-ar fi efectuat fără certificat de urbanism și fără autorizare de construire.

Potrivit art. 11 alin. 1 din legea nr. 50/91, privind autorizarea execuției construcțiilor „se pot executa fără autorizare de construire lucrările care nu modifică structura de rezistență, caracteristicile initiale ale construcțiilor sau aspectul arhitectural ai acestora”.

Materialele achiziționate de societate în anul 2005 și 2006 pentru reparări, izolare, reamenajare a interioarelor și exterioarelor la clădirile existente precum și pentru platformele betonate sunt cheltuieli deductibile întrucât din prevederile legii nr. 82/1991 și a OMFP nr. 306/2002 pentru aprobată reglementările contabile simplificate, „costul reparărilor efectuate la imobilizările corporale în scopul asigurării utilizării continue a acestora trebuie recunoscut ca o cheltuială în perioada în care este efectuat”. În situația unei modernizări care conduce la obținerea de beneficii economice suplimentare aceasta se recunoaște ca o componentă a activului.

Așa cum și ultima expertiza contabilă a concluzionat, tribunalul constată că cheltuielile efectuate cu materiale de construcție pentru betonarea platformei cu denumirea „cale de acces”, care și pentru lucrări de curățenie, întreținere, igienizare la spațiile comerciale existente sunt că și cele din categoria cheltuielilor prevăzute în capitolul 11 - 2.22 din Ordinul nr. 1752/2005, respectiv, cheltuieli ulterioare pentru efectuarea unor lucrări la imobilizările corporale care au ca scop sporirea capacitatii de exploatare, utilizare, reducerea pierderilor tehnologice și a consumurilor, modernizarea imobilizărilor corporale cu scopul obținerii de creșteri substantiale ale activitatii.

Având în vedere aceste prevederi, organul fiscal în mod gresit a retinut că aceste cheltuieli nu ar fi deductibile.

Referitor la înregistrarea pe cheltuieli a unui mijloc fix (unitate de prelucrare numerică) pe care parată consideră că reclamanta a înregistrat-o gresit ca fiind piesă de schimb, tribunalul constată că este vorba despre o unitate prelucrare numerică, componentă a unui calculator pe care societatea reclamanta îl are în proprietate.

Tribunalul constată că aceasta componentă nu poate fi încadrată la mijloc fix pentru că nu funcționează independent, ci numai ca o componentă în cadrul calculatorului.

Astfel, potrivit art. 6 din Legea nr. 15/1994 subansamblurile mijloacelor fixe procurate în scopul înlocuirii componentelor uzate cu ocazia reparărilor de orice fel, care nu modifică

parametrii initiali ai mijlocului fix nu sunt considerate mijloace fixe.

In aceste conditii, componenta in discutie este o piesa care a inlocuit o alta piesa la calculator iar cheltuiala ocasionata de procurarea sa este deductibila fiscal.

4 Referitor la obiectele de inventar aparat de sudura, truse de scule etc., cheltuieli pe care organul de inspectie le-a considerat ca fiind nedeductibile, tribunalul constata ca reclamanta le-a achizitionat cu respectarea prevederilor OMFP nr. 304/2002 și OMFP 1752/2005, in sensul ca pentru ele exista documente justificative și au fost contabilizate la capitolul cheltuieli deductibile din veniturile impozabile realizate de societatea reclamanta.

Așa cum rezulta din raportul de expertiza omologat, aceste obiecte au fost procurate și folosite de reclamanta pentru lucrari curente și reparatii, efectuate in regie proprie dar si in scopuri administrative a imobilizarilor corporale, respectiv in scopul realizarii de venituri impozabile, in conformitate prevederile art. 21 alin. 1 din codul fiscal.

Însă în ceea ce privește cheltuielile referitoare la acbizitiiile de cataloage in suma de 840 lei ce cuprind modele și schite necesare realizarii de produse noi prin fabricarea unor elemente de dulgherie și tamplarie din metal, tribunalul constata ca la data efectuarii controlului fiscal și a stabilirii obligatiilor fiscale, aceste cheltuieli nu au dus la realizarea de venituri impozabile. Chiar daca reclamanta a facut dovada ca a inceput sa produca si sa comercializeze produsele pentru care achizitionase cataloagele cu modele si schite, acestea nu pot fi luate in calcul la analiza cheltuielilor deductibile.

Tribunalul analizeaza legalitatea deciziilor contestate din perspectiva documentelor contabile existente la data controlului si pe care organul de inspectie fiscale le putea analiza, astfel ca aceste cheltuieli nu sunt cheltuieli deductibile.

Pentru suma de 840 lei, expertul a stabilit ca se datoreaza numai taxa pe valoarea adaugata in suma de 159,60 lei la care se adauga suma de 84,92 lei majorari de intarziere.

In concluzie, tribunalul constata ca suma de 28.257,48 lei nu este datorata de reclamanta cu titlu de impozit, T.V.A. si majoraiile de Intarziere aferente, urmand ca aceasta sa fie exonerata de la plata acestei sume.

Avand in vedere considerentele expuse anterior, tribunalul va admite in parte cererea formulata de reclamanta si va dispune anularea in parte a deciziei nr. 45/01.02.2008 emisa de parata.

Va admite, in parte, contestatia formulata de reclamanta impotriva deciziei de impunere nr.

403438/27.11.2007 si a raportului de inspectie fiscala emise de D.G.F.P. Ialomita - Activitatea de Inspectie Fisicala pe care le anuleaza in parte cat priveste surna de 28.257,48 lei.

Va exonera pe reclamanta de la plata sumei de 28.257,48 lei.

Cu privire la cererea reclamantei de restituire a cautiunii consemnata, tribunalul constata ca reclamanta a depus cautiunea de 3000 lei, consemnata la CEC Sucursala Ialomita prin chitanta nr. 849057/1 din data de 31.03.2008, in ceea ce priveste capatul de cerere privind suspendarea actului administrativ contestat.

Întrucat cererea privind suspendarea deciziei nr. 45 din 01.02.2008 emisa de parata a fost respinsa prin incheierea din data de 16.07.2009 devenita irevocabila prin decizia civila nr. 23/04.01.2010 a Curtii de Apel Bucuresti, constatand ca a disparut scopul pentru care cautiunea a fost consemnata, tribunalul urmeaza a dispune restituirea sumei de 3000 lei reprezentand cautiunea consemnata de reclamanta.

Avand in vedere ca parata a cazut in pretentii, fata de dispozitiile art. 274 din c.proc.civ., urmeaza ca parata sa achite reclamantei suma de 4904,03 lei cheltuieli de judecata.

Vazand si prevederile art. 20 din Legea nr. 554/2004

PENTRU ACESTE MOTIVE INNUMELELEGII HOTARASTE:

Admite in parte cererea formulata de reclamanta SC „KENDO COM” SRL, CU SEDIUL cu sediul in localitatea Manasia, judetul Ialomița și domiciliul conventional in Urziceni, str. Regele Ferdinand, nr. 22, judetul Ialomița, In contradictoriu cu parata

SDIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE IALOMITA, cu sediul in municipiu

Slobozia, str. Matei Basarab, nr. 14, județul Ialomița.

Dispune anularea în parte a deciziei nr. 45/01.02.2008 emisă de parata și în consecință admite în parte contestația formulată de reclamant împotriva deciziei de impunere nr.

403438/27.11.2007 și a raportului de inspectie fiscală emise de D.G.F.P. Ialomița - Activitatea de Inspectie Fiscală pe care ie anulează în parte căt privește suma de 28.257,48 lei.

Exonerează pe reclamanta de la plata sumei de 28.257,48 lei.

Dispune restituirea către reclamanta a cauțiunii în suma de 3.000 lei consimțată la CEC - Sucursala Ialomița prin chitanta nr. 849057/1 din data de 31.03.2008.

Obliga parata către reclamanta la plata sumei de 4904,03 lei reprezentând cheltuieli de judecata (suma de 2.500 lei cu titlu de onorariu de avocat, suma de 2.400 lei cu titlu de onorariu de expertiza și 4,3 lei taxa de timbru și timbru judiciar).

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronuntata în sedința publică astăzi, 22 aprilie 2010.

•-,,-

.- / \ii-UJ

PRE^EDINTE,

Red./lehnored 1. Tudor 4ex./21.05.2010

GREFIER,' '